

خط عشق رهبر انقلاب بر کتاب‌های دفاع مقدس

تقریظ‌هایی برای ماندگاری

شاهد

هم نیست بلکه مثل چشمه می ماند، باید «بجوشد» تا بجوشاند و این نیازمند آب زلالی است که «باید» باشد تا به مظهر چشمه برسد و گر نه جایی که آب نباشد، اگر چه عمیق هم حفر کنند باز به آب نخواهد رسید، پس باید برای جریان چشمه ها و کاریزها بستر سازی کرد تا زلال جاری شوند و عطش از لب آدم ها و ریشه درخت ها و گل ها برگیرند. به باور این قلم در کوچه گردی ادبیات دفاع مقدس چشمه های زلال و جاری فراوان است، که جوشیده است، راه را هم یافته است و ما امروز می توانیم به جرأت ادعا کنیم که در این حوزه ما دارای میراثی فاخر هستیم که به خط نورانی رهبر حکیم انقلاب - که هم کتابخوانی بزرگ هستند و هم منش ایشان خود کتابی گرانسنگ است - تقریظ شده اند. تقریظ همان حاشیه نوشته ها و تأییداتی است که از دل و اندیشه به قلم آمده است و مثل «برات» متبرک و ارزشمند و ارزش بخش است. سنتی که در میان علمای شیعه در ساحت کتابت، تاریخی

ادبیات انقلاب، بی ادبیات دفاع مقدس، یک گنج بزرگ کم دارد. اگر قرار است ادبیات انقلاب با همه زوایا و ابعادش کار شود، تعالی یابد، تاریخ ساز شود و به تعالی هم برساند و سده های بعد تاریخ را تغذیه کند - که البته باید چنین شود - «باید» ادبیات دفاع مقدس را هم کاوید، باید سطر به سطر آن را سرمه دیده معرفت کرد که ادبیات انقلاب، بی دفاع مقدس، ناقص است، همان طور که خود انقلاب، بدون عاشورای ۸ ساله کامل نیست. تعریف از ادبیات دفاع مقدس در ابتدای این نوشتار به «گنج» برگرفته از نگاه رهبر فرزانه انقلاب است که «جنگ» را به «گنج» تشبیه کردند و با این تأکید که این گنج را باید کشف کرد و حال تأکید این قلم بر توجه به ادبیات دفاع مقدس نیز در همین راستاست، در راستای صراط مستقیمی که ما را به مقصدی نورانی می رساند، در این رهگذار توجه دادن به این نکته نیز خالی از لطف نیست که ساحت ادبیات، دستورپذیر نیست، گاه حتی - بخشی از زوایایش - اکتسابی